

PRZĘDACZ (1) *sb n*

N sg przędacz.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Ten, kto zajmuje się wyrobem przędzy: Filator, prządacz *BartBydg* 58b; [Filator. [...] Przędącz. Der fspinner. *Dict* 1566 N4].

DDJ